

१ गेयम्,	गाप्यम्,	जिगास्यम्,	जेगीय्यम् ; (१०६)
२ ईषद्गानः-दुर्गानः-सुगानः ;	—	—	—
गीयमानः,	गाप्यमानः,	जिगास्यमानः,	जेगीय्यमानः ;
गायः,	गापः,	जिगासः,	जेगीयः ;
गातुम्,	गापयितुम्,	जिगासितुम्,	जेगीयितुम् ;
गीतिः, ३ सङ्गीतिः, गापना,	जिगासा,	जेगीया ;	
गानम्,	गापनम्,	जिगासनम्,	जेगीयनम् ;
गीत्वा,	गापयित्वा,	जिगासित्वा,	जेगीयित्वा ;
सङ्गीय,	सङ्गाप्य,	सङ्गिगास्य,	सङ्गेगीय्य ;
गायम् २, } गापम् २, }	जिगासम् २, }	जेगीयम् २ ; }	
गीत्वा २, }	गापयित्वा २, }	जिगासित्वा २, }	जेगीयित्वा २. }

(३९३) “गाङ् गतौ” (I-भ्वादिः-९५०. सक. अनि. आत्म.) ★

‘गाते गाङो गतावर्थे, कै गै शब्देऽस्य गायति ।’ (श्लो. ५) इति देवः ।
 ४ गायकः-यिका, ५ गापकः-पिका, जिगासकः-सिका, ६ जेगीयकः-यिका ;
 गाता-त्री, गापयिता-त्री, जिगासिता-त्री, जेगीयिता-त्री ;
 — गापयन्-न्ती, गापयिष्यन्-न्ती-ती ; —
 ७ गानः, गापयमानः, जिगासमानः, जेगीयमानः ;
 गास्यमानः, गापयिष्यमाणः, जिगासिष्यमाणः, जेगीयिष्यमाणः ;
 सुगाः-सुगौ-सुगाः ; — — —
 गीतम्-तः-तवान्, गापितः, जिगासितः, जेगीयितः-तवान् ;

१. ‘अचो यत्’ (३-१-९७) इति यति, ‘ईद् यति’ (६-४-६५) इति ईत्वे गुणः ।
२. ईषदाद्युपपदेषु ‘आतो युच्’ (३-३-१२८) इति खल्यवादो युच् ।
३. सोपसर्गेऽपि ‘स्थागापापचो भावे’ (३-३-९५) इति जियां भावादौ क्तिन् ।
४. ‘आतो युक् चिण्कृतोः’ (७-३-३३) इति युगागमः । एवं घञ्गमुलोरपि युक् ।
५. णौ, आदन्तलक्षणः पुगागमः सर्वत्र ।
६. ‘घुमास्थागापा—’ (६-४-६६) इतीत्वम् । एवं गीतम् - गीतिः—इत्यादौ च ईत्वं ज्ञेयम् ।
७. शानचि शपि प्रत्यये सवर्णदीर्घे च रूपमेवम् । अदन्ताङ्गाभावान्मुगागमो न ।

★ “—‘गापोष्टक्’ (३-२-८) इत्यत्र न्यास-पदमञ्जर्योः—‘अयं घातुरादादिकः ।’ इति स्थितम् । शपि पाठे चास्य प्रयोजनं नास्ति । अस्माभिस्तु कापि पठितव्य इति मैत्रेयाद्यनुसारेण इह (भ्वादौ) पठितः ।” इति माधवघातुवृत्तिः ।